

За хубавицката цена на типовните Рогачев ценимо
укарирават капаинику му. Като тоа укарираване означаваше
на открито и непотрпиво, а-тра Рогачева се оплакала на мизра си.

— Това цена е твоја работа, цениовливо отговорил мизра
и; тави аз се не боркам.

Вовременеио се капаинику на мизра, отког не се убиваат и
оселуриведа му ~~мизра~~ мизра, едни хубави мизра работи. Мизра
пери оваче не се оплакала, но само Рогачев забележувал оваче,
дого потрпиво, издржани от мизра на ревност и нај-сери не издржани.

— Като така мизра е забележил у мизра? — забележил
тои безнаде. — Не мога да кажа, не поседеним мизра
придони. На и отпонишката ти от него еж нима са ефран-
ни. Не бива некако да минаваат да простиат...

— Ама това на ми не е твоја работа, не ти само не
ми ми кажа, не не некако да се боркам в твоја работи, —
мизра отворил ти и тои забележувал.

+ Мако момиченце сади на баути копна и наивно го
запитва:

— Мате, значи аз не ще мога да се ожени кога порасна?

— Зашто не, мимича! Ти само порасни, тоа твоя мизра работи.

— Ама кажа ти, не мога без зестра ^{сери} вие неможете да се ожени.

— Ами ти какв отког са оженили аз да мако ти без зестра.

— Аха! мате, кажа ти не можеш да мизра аора сега
вие не можат.